

آیا عیسی مسیح تنها راه رسیدن به بهشت است؟

قسمت اول

برای دستیابی به بهشت، مردم استدلال‌های مختلفی در ذهن خود می‌پرورند. بعضی‌ها بر این عقیده اند که: “من آدم خوبی هستم، بنابراین این، حتماً به بهشت خواهم رفت.” دیگران معتقدند: “درست است که در زندگی کارهای بدی انجام داده‌ام، ولی چون تعداد کارهای خوبم بیشتر است، بطور یقین به بهشت خواهم رفت.” عده‌ای نیز بر این باورند: “خدا که نمی‌آید مرا بخاطر اینکه زندگی مطابق کتابمقدس نبوده است به جهنم بفرستد. او میدانند که زمانه عوض شده است!” و تعدادی دیگر می‌گویند: “خدا فقط اشخاص خیلی بد (مثل قاتلان و مجرمان آنچنانی) را به جهنم خواهد فرستاد.”

در رابطه با این سؤال که “چه کسی به بهشت خواهد رفت و چه کسی به جهنم؟” پاسخ‌های مردم به ظاهر منطقی می‌باشند. اما واقعیت امر این است که همه آنها با حقیقت اختلاف فاحش دارند؛ اینگونه ادعاها چیزی نیست جز دروغ محض. شیطان، حاکم بر این دنیا، بذر این اندیشه‌های کاذب را در ذهن مردم می‌کارد. او و همه آنانی که راه‌های او را متابعت می‌کنند، دشمن خدا هستند (اول پطرس ۵: ۸). شیطان همیشه خود را نیکو می‌نماید (دوم قرنتیان ۱۱: ۱۴)، اما همواره بر افکار آنانی که به خدا تعلق ندارند حکومت میکند. “در ایشان، خدای این جهان، فهم‌های بی‌ایمانشان را کور گردانیده است که مبدا تجلی بشارت جلال مسیح، که صورت خداست، ایشان را روشن سازد” (دوم قرنتیان ۴: ۴).

این دروغ است که باور کنیم خدا به گناهان کوچک اهمیت نمی‌دهد، و یا اینکه تنها “آدم‌های خیلی بد” به جهنم خواهند رفت. هرگونه گناه قادر است ما را از خدا جدا سازد؛ حتی یک دروغ مصلحتی کوچک. همه آدمیان گناه کرده‌اند، و هیچکس یافت نمی‌شود که آنقدر بی‌گناه باشد که بتواند با نیکوئی خود وارد بهشت شود (رومیان ۳: ۲۳). ورود به بهشت منوط به این نیست که اعمال خوب ما در ترازو سنگین‌تر از اعمال بد ما باشند. اگر معیار ورود به بهشت اینچنین باشد، همه ما به جهنم خواهیم رفت. “اگر از راه فیض است، دیگر از اعمال نیست؛ وگرنه فیض دیگر فیض نیست” (رومیان ۱۱: ۶). هیچیک از اعمال نیک ما نمیتواند ما را به بهشت برساند (تیتس ۳: ۵).

“از در تنگ داخل شوید زیرا فراخ است آن در، و وسیع است آن طریقی که مؤدی به هلاکت است” (متی ۱۳: ۷). حتی اگر این بهانه‌ها را بیاوریم که “بدون استثناء، همه مردم زندگی گناه‌آلود دارند” و یا اینکه

“این روزها ایمان داشتن به خدا طرفدار زیادی ندارد،” برای خدا هیچیک قابل قبول نمی باشند. “که در آنها قبل رفتار می کردید بر حسب دورهٔ این جهان؛ بر وفق رئیس قدرت هوا یعنی آن روحی که الحال در فرزندان معصیت عمل می کند.” (افسیان ۲:۲)

این مطلب ادامه دارد.

منبع: gotquestions